

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11375/2023
11.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и малолетног ББ из ... којег заступа мајка ВВ из ..., чији је пуномоћник Љиљана Спасић Манић адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Александар Бончић адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 33/23 од 24.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 33/23 од 24.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П2 214/22 од 22.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и измењена пресуда Основног суда у Пироту П2 354/17 од 17.01.2018. године у четвртом ставу изреке тако што је тужени обавезан да на име свог доприноса за издржавање плаћа тужиљи АА месечно износ од 12.000,00 динара и тужиоцу малолетном ББ месечно износ од 10.000,00 динара, све почев од 04.03.2022. године па убудуће док постоје законски услови, најкасније до петог у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законског заступника тужилаца, мајке ВВ из ..., чији је број наведен у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцима трошкове поступка у износу од 63.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 33/23 од 24.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П2 214/22 од 22.11.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 403. став 2. тачка 1. и чланом 408. ЗПП у вези са чланом 208. Породичног закона, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које су чланом 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП предвиђене као разлози за овај правни лек.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је отац тужилаца АА (рођена ...2004. године) и малолетног ББ (рођен ...2006. године). Правноснажном пресудом Основног суда у Пироту П2 354/17 од 17.01.2018. године, донетом у бракоразводном спору, оба тужиоца су поверена мајци на самостално вршење родитељског права. Истом пресудом тужени је обавезан да плаћа издржавање за малолетну АА у износу од 5.000,00 динара месечно и за малолетног ББ у износу од 4.000,00 динара месечно. Тужиоци су тада били ученици основне школе и за њихово издржавање је месечно био потребан износ од 11.000,00 динара (за малолетну АА), односно 9.000,00 динара (за малолетног ББ). Оба родитеља тужилаца била су здрава, радно способна и у радном односу. Остваривала су редовне приходе - мајка тужилаца у износу од око 30.700,00 динара и тужени у износу од око 23.600,00 динара. Ни једно од њих се није бавило додатним пословима. Тужиоци су са мајком живели у кући њених родитеља, а тужени је такође живео у родитељској кући.

У време када је поднета тужба за измену висине издржавања (04.03.2022. године) тужиоци су похађали средњу школу - тужиља АА ... школу у Нишу, а тужилац малолетни ББ ... школу у истом граду. Сваког радног дана тужиоци путују из ... где живе до Ниша. У превозу користе месечну претплатну карту превозника, чија цена је у марту и априлу 2022. године износила по 8.550,00 динара, а у септембру и октобру исте године по 10.340,00 динара. За њихово издржавање сада је потребан износ од 26.500,00 динара (за тужиљу АА), односно 25.500,00 динара (за малолетног тужиоца ББ). Услови становања тужилаца и туженог нису се изменили у односу на време када је донета претходна пресуда. Мајка тужилаца је запослена код истог послодавца. Њена зарада сада месечно износи око 39.000,00 динара и оптерећена је ратом кредита у износу од 14.935,57 динара, узетог ради побољшања услова становања - адаптације поткровља родитељске куће којим би се обезбедиле собе за тужиоце. Тужени је у време подношења тужбе радио код послодавца који му је исплаћивао зараду у износу од 41.980,99 динара за фебруар 2022. године, од 72.183,88 динара за март 2022. године и од 72.410,18 динара за април 2022. године. Тужени је у јуну 2022. године дао отказ и одмах засновао радни однос код другог послодавца који му исплаћује зараду у износу од око 36.000,00 динара.

На овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право када су одлучили да измене - повисе висину издржавања коју је тужени дужан плаћати.

Из утврђених чињеница следи да су се, у односу на време када је донета претходна пресуда, измениле околности битне за одлуку о висини издржавања, што оправдава измену њене висине у смислу члана 164. Породичног закона. Старији узраст тужилаца и наставак школовања у средњој школи ван места њиховог пребивалишта

значи повећање трошкова за задовољавање њихових најосновнијих потреба. Досуђени износи довољни су да подмире само трошкове превоза тужилаца од места њиховог становања до места у којем се школују. Примања туженог су скромна, али је он обвезник законске обавезе издржавања малолетне деце и зато је дужан да уложи напоре како би остварио и додатна средства осим зараде, из којих би могао испунити своју обавезу издржавања.

По оцени Врховног суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права. Ограничење висине издржавања предвиђено је чланом 162. став 2. Породичног закона у случају када се висина издржавања одређује у проценту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања. Одређена минимална сума издржавања, на коју се ревидент позива, не примењује се на оба повериоца издржавања заједно већ сваког од њих посебно. Зато нису прихватљиви његови наводи о висини издржавања коју би требало да плаћа у укупном износу од 16.000,00 динара, што је иначе ниже од износа издржавања досуђеног претходном пресудом. Тужени није доказао да је његова радна способност умањена, нити је доказао да средње школе које тужиоци похађају постоје и у месту њиховог становања.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић